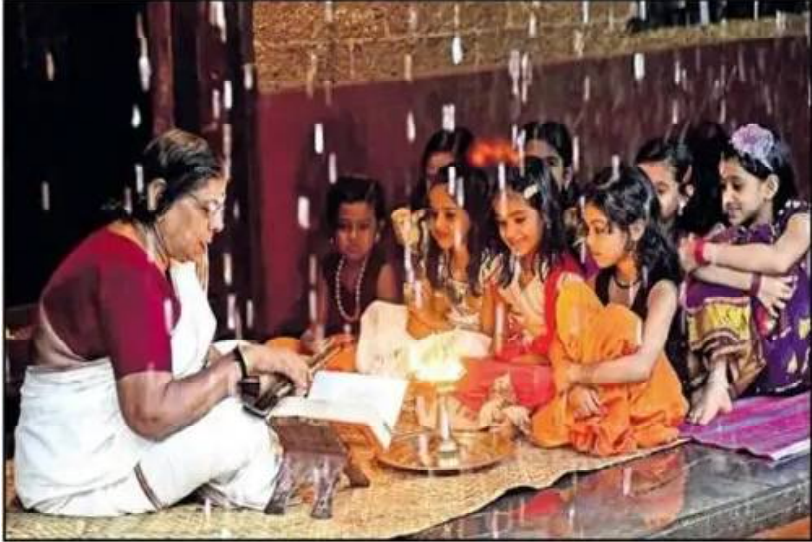

ମିନା ଅପାଙ୍କ ରାମାୟଣ ବୁକ୍ସ (୯୨)

ଲବକୁଶଳା ଜନ୍ମ

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମାତା ସୀତାଙ୍କୁ ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଆସିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ସୀତାଙ୍କ ଚେତା ବୁଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ।

ଯଥା ସମୟରେ ସୀତା ଦୁଇଟି ସୁନ୍ଦର ସଜ୍ଜା କରୁଥିବା ବେଳେ । ବାଲ୍ମୀକି ପୁନି ବଡ଼ ପୁତ୍ରର ନାମ କୁଣ୍ଡ ରଖିଲେ ଓ ସାନର ଲବ ।

କାଶିପାରିଲେ ଓ ସଂଗେ ସଂଗେ ସେ ସୀତାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସୀତାଙ୍କୁ ସେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଲା ପରେ ସୀତା ତାଙ୍କୁ ଯଥାମାନ୍ୟ ହେଲେ ।

ଲବକୁଶଳା ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଠିକ୍ ସମୟରେ ବାଲ୍ମୀକି ପୁନି ସେମାନଙ୍କୁ ଅପ୍ରସନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।

ସୀତାଙ୍କୁ ନିର୍ବାସିତ କରି ରାମ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର କାଳର କରାଳ ସ୍ରୋତରେ ଘଟଣା ସବୁ ଘଟୁଥିଲେ । ମଣିଷ କନ୍ଦରେ ଥିବା ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ମଧ୍ୟ କାଳର ଗତିକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଥିଲେ ।

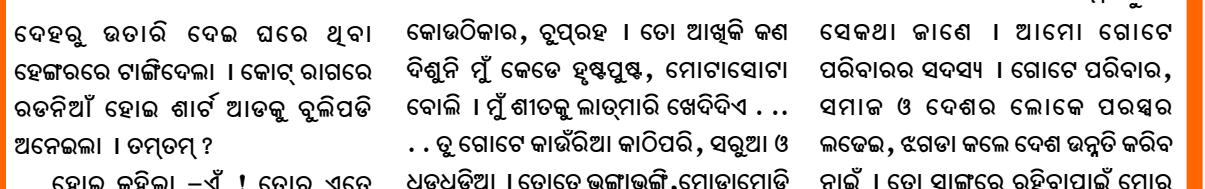

ବଡ଼ିମା ଭାଙ୍ଗିଲା, କଳି ଭୁଟିଲା

ନଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ

ସ୍କୁଲ ଛୁଟି ହେଲା ପରେ ମୁନା ଘରକୁ ଲେଉଟି ଆସିଲା । କୋର୍ ଆଉ ଶାର୍ତ୍ତକୁ

ଦେଉଳି । ତୁଟା ସଦାବେଳେ କଳିକଳିଆ କରି ଓହ୍ଲେଇଯାଇ, ସେଥିପାଇଁ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରୁ ଅଷ୍ଟୋଦର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା କ୍ଷୟବୃଦ୍ଧିର ଭଳି କେଳର ଚାରିକାନ୍ଦ ଭିତରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ରହିଥାଉ ।

ଦେହକୁ ଉତ୍ତରୀ ଦେଇ ଘରେ ଥିବା ହେଜ୍ଜରରେ ଗାନ୍ଧିଦେଲା । କୋର୍ ରାଗରେ ରତନିଆଁ ହୋଇ ଶାର୍ତ୍ତ ଆତକୁ ବୁଲିପତି ଅନେଇଲା । ତମତମ ?

ସେମୟ ଧରି । ଏପରିକି ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ଭୀଷଣ କଳିକଳିଆ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ସେତିକିବେଳେ ମୁନା କୁଆଡ଼େ ଥିଲା କେକାଣି ପଦନ ବେଗରେ ଛୁଟିଆସିଲା ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ।

କରକା ରୂପ ପାଇଁ ଝୁମୁରୁ ଝାଲଁ ଝୁମୁରୁ ଝାଲଁ ସୁନାଲ କୁମାର ପ୍ରଧାନ ଝୁମୁରୁ ଝାଲଁ ଝୁମୁରୁ ଝାଲଁ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ଯିବା ଧାଲଁ ।

ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁ ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁଟି ଶେଷରେ ଶୋଇକି ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ ହସେ , ଦୁନିଆର ଯେତେ ସୁଖର ପସରା ସତେକି ତା'ହାତ ପାଶେ ।

ଗାଆଁରେ ରଥ ଧନ୍ୟ ଗାଆଁ ପଥ ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଗଡ଼େ ବଡ଼ବଡ଼ ରଥ ଗାଆଁ ଦାଣ୍ଡେ କୁନି ରଥ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ଗହଳି ପିଲାଙ୍କ ଭିଡ଼େ ଗାଁ ପଥ ।

ଭୋଗ ଲଗାଯାଏ ବାଗେ । ପୁରୀରେ ବାଜର ଘଣ୍ଟୁଆଙ୍କ ଘଣ୍ଟ ହରିବୋଲ ପୁଣି ପଡ଼େ ଗାଆଁଦାଣ୍ଡେ ଘଣ୍ଟ , ଖୋଳ , କରତାଳ ଶଙ୍ଖ ଉଡ଼େ ଶ୍ରେରେ ରଡ଼େ ।

ଜୟ ଜୟ ଗିରିଧାରୀ ଧୁବ ଚରଣ ବେହେରା

ଅଜାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ବସିକରି କୁନା ଯାଇଥିଲା ଏବେ ପୁରୀ ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଦେଖୁ ତିନି ରଥ ସିଏ ହସୁଥିଲା କିରି କିରି ।

ବନ୍ଧୁ କରତାଳେ ଆଗେ ଗଢ଼ୁଥିଲା ତାଳଧୁଳ ବଡ଼ ରଥ ପଛେ ନହିଯୋଷ ମଧ୍ୟ ବାଲୁଥିଲା ଦର୍ପ ବଜନର ସ୍ରୋତ ।

